

Barcelona 20 maig 1946

Calc/5240(1)

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Prone l'normalització: Creciem de rebre del dia 30 d'abril. Desde la postal que m'han trameteren des de Cuernavaca, han parat bastants dies i ja començava a requitejar-me de un aquest llarg espai de silenci. Tot i que per dir, ni es que les vacances m'habrien i, de fet, s'ha treballat el Pere mes enfora que mai i amb fortuna, s'ha trobat a enfrontar-se amb el treball que se li ha agombolat.

Nosaltres - vull dir la mare i jo - posem un dia tant be molt afeccats. El dia 30, deu apit, en la Primera Comunió de Joan, i a començament que l'alegria i ha entrat a després per aquest aconteixement. Probar-li el rebre de mariner - el mes elegant, regons nosaltres, el mes braient, del mateix estil com va ellir el seu Pare en semblent dia, el mes dique! - es una missió molt delicada, i també ^{no m'ho} acompanyar les sabates (que s'hi adiquen) i la sabre interior, i els quants... Determinar amb el bon contracte l'auto, perfeccionar l'edició dels recordatoris... en fi un requit de preocupacions relacionades amb la festa, que no em donen un minut de repòs. L'any passat no va celebrar-la, perquè em haviem fet la il·lusió que enquan l'acompanyarien els seus pares... Deu no ha volgut que fos així, i em renquem al seu sentit minvada la seva felicitat per aquest motiu i procurarem establir els sentiments normals, com si tot s'entendria en perfecta normalitat. Jo també procuro acomodar-me a la mateixa idea i fugir tot el possible

ni l'he perquè l'avia i hi acorrodí. Semblava, també, re-
nòbrada, o almenys i hi esforça, per la felicitat de l'home.
Provocarem tremes fets i se us les transmetrem.

Esperem amb dubit sobre aquest non el llibre
den Pere que diu estai en canvi. Suposo e' haurien tre-
més emparat mita "etiqueta verde", però altrament en
costa de Duane cinc vegudes més del cost normal. Si no
hen tingut merent aquest detall, recorden. Es per quan
em transmeten altres llibres.

Ja que el Pere te tanta feina, no deixis tu,
Pere, d'excusar i parlar un frase d'ell. No requis
que no deixis quise mita fets que no me propi de d'au-
mes, en cada carta, un modest "cul de llàntia" (que en
diem monelles), però l'alegria de sapiqueu que esten
he, que no felicitat, que treballa amb dubit i es quempu la
voldu, i de saber ho reure dirptes i de hoquer ho reure a
ubr clus, se em ajuda a repartir aquesta pena tant
gran de la seva ausencia, mes clarque del que mai
haurien pogut pensar.

Una va per ell:

Estimat Pere: Quan reure certa, la llegim
qui-sab les vequedes, però la comentem encara unes
vegudes més. Un diem amb la mare: No la canviat,
gens, la ller he ell motiu: vequitós, "fuguetes", infuod-
quible, emanant de se feina, donant-se en cor i aut-
ma els seus dolits. Un semblen que t veiem.
quan la mare em escriu que, en una d'aquelles "fugues",
fotogràfiques li deixen tota la cara enrenou, i hi trobem
retrat. La mare, se aqui, no sabia auenir-se com d'un
estudi com el que tenies, tant derandenut, hoquerem m-
ti. ne fems tant volides, netes i ben fetes....

cuidaran d'aquesta essencial particularitat. Amb això
 vull dir-te que encara que m'ha semblat bona persona i
 decent, no el coneix de les vies, i el fet de que haguem
 parlat de tu i dels catalans i dels residents a Mèxic i
 de que hegem coincidit en moltes coses, no ~~deuen~~ ^(reel, ni) de
 val per dir que hagin de fiar-te'n, ^{sembla} ^{abreu} ^{me-}
 proper de n' es tracta d'una persona de les qualitats que
 li suposo. No el recomano: el presento.

Me vort un regal procedent de Mèxic de la C.N.U.
 Té una ca il. Emis de selva una carta ^{franguejada} amb
 regalant regal. Si no fou que tingueren circulació limitada,
 valdria demanar-te que n'adherissin un a la problema in-
 mediata lletra.

Tornant a en Joan me dirte que cada tines-
 tre es llargat al Cal. Legi amb diploma de "Mención ho-
 norífica". És un candidat preferit al "Cuadro de Honor".
 És molt possible que sigui el premi que mereixi a fi de
 curs. Al començar l'últim, n'heu val, però es prepara d'in-
 grés al matxillet. Me qualitats remarcables per apen-
 dre i si no fos que la seva tendència a curtir-se i el
 zel de la ca. ca per aquest motiu, li ocasionen moltes faltes
 d'atenció, seria el primer de la seva Secció. A després de
 tal contratemps, sempre sobresurt entre els quatre puners llors
 amb alternatives un o menys favorables. Si es tracta de
 geometria, aritmètica o lectura, avenge un o dos llors; he-
 ro en geometria els perd... Ja es el meu company, en Cat.
 Creu, Pere, que es la nostra felicitat! En quinquari, puntua
 he i en micromètric només ten a un tal Platz - un unió de
 pare alemany i mare catalana - que es men fargut, però ^{Joan} li planta
 cara, i n'he no el provoca, tampoc el tem. Aquesta son les in-
 tencions d'ensula...

La mare em reptaria perquè el deixi per espai. Reben
 un part algun del virtut Caldés

Estimat, fill meu: Escriuenos mes sovint, ben llarg, dones are
 tornes, escriue poquet y si he troba en falta. S'ort que la Rosa no deia
 d'exploramos cosas cosas y se li agraiexu molt, molt. are aquets dias amb la
 reparació de les cosetes per la Camarero del oren penso mes amb tu. ~~com~~
 recorda quan veig preparar la terra y ~~hem~~ ^{hem} ne un engrorament intensissim
~~de~~ ^{de} te contínuament al pensament y al cor la vostra mare E. Creu